

hans Keiser vil forhaabentlig hurtigst muligt blive sat i Værk. Kun vil jeg sige, at kjøndt jeg fuldstændig deler den Betragtning, som Udvalgets Fleertal har gjort gjældende, at man ogsaa her skulde tage den private Industri i sin Tjeneste, forsaavidt den er istand til at udrette Noget, troer jeg dog, at man har været noget for hastig med at forlange Landpostvæsenet udbudet i den Grad, at man skulde bringe Breve og Aviser til hver enkelt Mand's Dør. Jeg er overbevist om, at der vel paa enkelte Steder er Anledning dertil, og at der er Opfordring til at engagere den private Industri i denne Retning, men paa den anden Side er jeg ogsaa overbevist om, at Trangen til at faae Posten bragt lige til sig paa de fleste Steder ikke er saa stor, at det af den Grund kunde være forsvarligt at anvende et betydeligt Beløb af Statens Midler dertil. Jeg erkjender naturligtvis, at det er Maalet, hvorefter der bør stræbes, men jeg troer, at man bør være noget forsigtig for ikke at vække Uhyer og Begjæringer omkring i Landet, som man dog ikke vil være istand til at fyldestgjøre uden meget betydelige Offre. Jeg holder mig overbevist om, at der paa mangfoldige og vel paa de allerfleste Steder ikke er nogen virkelig Trang tilstede i saa Henseende og ikke nogen Villie til at bringe noget Offer for at naae denne Fordeel. Selv i et Land som Frankrig, hvor man af politiske Grunde har fundet det nødvendigt at etablere en Post, der bringes til hver Mand's Dør, er man fuldkommen paa det Rene med, at det koster en Masse Penge, for hvilke der ikke gives noget andet Bedrag end det, at man fyldestgjør et politisk Formaal. I Belgien og Preussen er man ikke kommen saa vidt, at Postvæsenet har udviklet sin Virksomhed saaledes, at Posten bringes rundt omkring paa Landet til hver Mand's Dør. Men, som sagt, det er jo dette Maal, som der skal stræbes efter, og naar jeg her gjør Indvendinger derimod, er det blot for ikke at vække Forhaabninger, som man, naar det kommer til Stykket, dog vil have Vanskelighed ved at fyldestgjøre. — De andre til § 6 stillede Forslag er der efter min Mening ikke Anledning for mig til at opholde mig ved. — Derimod maa jeg udtale mig i Korthed om det til § 7 stillede Forslag angaaende en

forøget Indtægt af Classelotteriet af 30,000 Rb. i Forbindelse med det af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) stillede Underænderingsforslag om at forøge disse 30,000 Rb. til 100,000 Rb. Jeg skal ganske aabent udtale, at det er med nogen Betænkelighed, at jeg har stillet dette Forslag. Det er, som de ærede Medlemmer ville vide, og som det ogsaa idag er udtalt, tilbeels Bemærkninger og Fordringer, der ere fremkomne i det andet Thing isjor, der have foranlediget mig til at lade det Spørgsmaal undersøge, om man overhovedet ad denne Vej kunde skaffe Staten forøget Indtægt uden paa den anden Side at risicere meget Mere med Hensyn til de Indtægter, man kunde vente af Lotteriet. Jeg er i den Henseende kommen til Overbevisning om, at man ad denne Vej ikke i dette Dieblig tør gaae videre, end af mig er foreslaet, og jeg skal tillige her bemærke, at naar det ærede Medlem for Bornholms 1ste Valgkreds (Fallefen) talte om at tage 200 Rb. fra Bestillingsmændene, saa ere for det Første Classelottericollecteurerne ikke Bestillingsmænd, og for det Andet vilde den væsentligste Indtægt, som der ved tilfuges, vindes for Statskassen ved de Gevinster, som faldt paa Lodder, der ikke bleve affatte. Men allerede det anseer jeg for at være en betænkelig Ting, at etablere den Tilstand, at Staten selv spiller med i Statslotteriet, jeg troer, at det er Noget, som man ikke gjerne seer, idet man let fristes til at forudsætte, at der flyder en Fordeel i Statskassen, som ellers vilde tilfalde Spillerne. Jeg maa dernæst ansee det for meget betænkeligt at svække Collecteurernes Interesse for at faae Lodder affatte, og det er min Overbevisning, at man ved at gaae saa vidt, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds foreslaaer, og navnlig at gaae saa vidt uden at forhøje deres Procenter, derved risicerer at beholde en Deel af de Sedler tilbage, som hidtil have været affatte, uden at faae dem betalte til nogen af Trækningerne. Man maa jo ikke glemme, at det er de allerfærreste Collectioner her i Landet, der ere, hvad man kalder store, jeg mener Collectioner paa 1000 Lodder; de fleste ere tværtimod saa smaa, at de ikke let ville kunne taale, at man gaaer dem nærmere